

KINH PHƯỚC CÁI CHÁNH HÀNH SỞ TẬP

QUYỂN 9

Nếu đối với phước điền tối thắng của Phật v.v... chuyên tu hạnh bố thí, thì nhất định sẽ gặt hái được quả báo. Như thế cho đến, hiện thấy ở thế gian, sự phú quý của bậc vua chúa được tôn sùng không ai sánh kịp. Đầu đội mũ báu, châu báu xen lẫn, khoen tai, xuyên, vàng ngọc rực rỡ, ánh sáng giao nhau. Dung nghi trắng sạch, đủ tướng đoan nghiêm, vòng báu ngọc châu, anh lạc dùng trang sức y phục. Cung điện chỗ ở cao rộng, nguy nga, tráng lệ. Lầu gác, cửa ngõ thảy đều tinh xảo, khéo léo. Tơ thêu, lụa vẽ đủ màu, màn che giăng khắp. Thú ngọc, sư tử, chim câu chi la, đặt ở trong lồng, dùng để thưởng ngoạn. Tường thành cao chót vót, các lực sĩ bảo vệ vòng quanh, voi, ngựa, xe cộ qua lại tấp nập. Dân chúng cư trú, an ổn, giàu vui, không có tranh cãi, kiện cáo, trộm cắp, trốn chạy, các việc quấy nhiễu, khủng bố v.v... Nơi nơi đều có cây ta-la, cây đa-ma-la, cây chiêm-bác-ca, cây vô-ưu v.v... cảnh lá, hoa quả tươi tốt đáng yêu. Chỗ vua muốn đi, ở nơi ngã tư, dọn dẹp sạch bụi bặm dơ bẩn, ngói đá, gai góc. Dùng các loại nước thơm rải khắp trên mặt đất. Trăm ngàn loại kỹ nhạc: Tiêu, sáo, đàn không hầu. Đánh trống, thổi loa, kẻ tùy tùng dẫn đường trước sau. Vua cỡi long tượng, uy đức tôn quý riêng biệt, vô cấu tối thượng. Gỗ ngưu-đầu-chiên-đàn, mài dùng để xoa thân. Hương thơm nghe xa. Áo quần lụa đỏ như mặt trời mới mọc. Tay phải cầm phất trần trắng thật đẹp, báu phệ lưu ly dùng làm cán. Căng dù lọng đẹp, hoàng kim làm thân. Vô số các loại châu báu trang trí rực rỡ. Lúc bấy giờ trong thành kia, hết thảy dân chúng hoan hỷ chấp tay, đồng tâm tán thán, rải các thứ danh hoa, trải khắp mặt đất. Có các văn sĩ, nhân sĩ chọn những ý tưởng hay khó, làm ra những bài ca vịnh, ghi chép tán dương đức hóa của vua. Vua nghe rồi, vô cùng vui thích. Quả báo tốt đẹp như thế, do bố thí mà được. Đây nói: đó là ở

nơi phước điền thù thắng, chuyên tu hạnh thí, thành tựu lạng phước.

Bố thí thế nào khiến các hữu tình hoàn toàn thu được sự giàu vui thế gian, thọ dụng cảnh giới năm dục thù diệu? Phải biết, phước nghiệp bố thí như thế không chỉ chiêu lấy sự giàu vui rộng lớn mà thậm chí nhân vô thượng trí cũng có thể thành tựu. Phải biết sự bố thí này là kho tàng vững chắc, không bị nước, lửa, giặc cướp phá hoại, phải biết sự bố thí này là người bạn tốt nhất, đời này, đời khác luôn là bạn tốt. Phải biết sự bố thí này như hạt giống tốt, mọi thời, mọi lúc đều được quả như ý. Nên biết sự bố thí này như thêm thang kỳ diệu hay dẫn lên cõi trời, thọ các lạc. Nên biết sự bố thí này giống như ngọn đèn sáng có thể phá tan bóng tối tham lam, bôn sển của Nga quý. Ở trong nẻo ác thường làm sự cứu giúp. Ở chốn hiểm nạn, thường làm sự cứu hộ. Vượt biển sanh tử, có thể đến bờ kia. Nếu các chúng sanh biết như thế rồi, luôn luôn phát khởi tác ý thanh tịnh, siêng tu bố thí nối nhau không dứt. Đối với những vật sở hữu tâm không xén tiếc, cũng không uổng phí, giác ngộ sâu sắc. Đây thấy đều là những vật không bền chặt. Cuối cũng vui tu nghiệp thí thanh tịnh. Do vì lẽ này, tiếng tốt lan xa, người thấy vui kính, thường được người tốt nương tựa cùng ở, ở trong đại chúng, tâm không khiếp nhược. Khéo trụ uy nghi, tán thán công đức bố thí. Có thể nhận lấy sự giàu có, xa lìa đường ác, được sanh lên cõi trời, đi đến thành giải thoát. Khiến người khác tin hiểu, lìa cấu uế xan tham. Nên biết người này là đại Bồ tát, là Thiện trí thức là Đại tượng phu, thường nuôi lớn thiện căn chơn thật của chúng hữu tình. Hết thấy chúng sanh phải đi đến thân cận cúng dường, vui nghe chánh pháp, như lý tu tập, cầu đạo xuất ly.

Như trên đã nói. Nếu đối với Phật v.v... chuyên tu hạnh Thí, nhất định thu được quả báo. Giả sử không gặp một Phật, Bồ tát nào mà có thể giữ gìn tâm thí như thế, thì quả báo chiêu cảm cùng đồng như trước không khác. Cho nên đức Thế Tôn dùng phương tiện chỉ bày khiến các chúng sanh thứ tự, lần lượt tu học.

Bấy giờ, đức Thế Tôn du hóa, nương ở tại thành Vương-xá, trong rừng trúc Ca-lan-đà. Khi ấy, Tôn giả Mục-kiền-liên, suy nghĩ thế này: “Nay đức Thế Tôn cùng các Thanh văn, chúng đại đệ tử, trụ trong rừng này, cần phải xây dựng một tăng phường thanh tịnh. Suy nghĩ như thế rồi, Tôn giả bèn đến chỗ của Đế Thích, thưa: Thưa Thiên chủ! Dám xin nhân giả, vì Phật Thế Tôn, xây dựng tịnh xá trong thành Vương-xá, nơi rừng trúc Ca-lan-đà, để Ngài và các đệ tử, các vị Đại A-la-hán, cùng an cư ở đây. Vua trời Đế Thích, nghe nói thế rồi lòng rất hoan hỷ, vâng dạ nhận lời. Liền lấy vô số vàng bạc, châu báu, để thanh, ma ni, phệ, lưu ly

v.v... xây dựng hai lớp cửa, hành lang, hiên mái, cửa nẻo, cung điện lầu gác. San-hô làm cột, dùng các loại châu báu trang hoàng. Lại lấy các loại ngọc báu khắc thành hình các loài phi cầm quý, treo lơ lửng trong hư không, tư thế như đang cất cánh bay liệng. Vô số gương báu, bao quanh treo rủ xuống, trong suốt không vết nhơ, rực rỡ như trăng, sao. Vô số y trời, sáng sạch mềm mại, vàng ròng làm giá, dùng để phơi trải y áo bên trên. Vòng báu kim cương, vòng hoa chơn châu, tạp xí xếp hàng thứ tự, lấy làm trang nghiêm. Đốt các thứ danh hương, khí quyện tỏa tankhấp. Đốt vô số loại đèn, ngày đêm chiếu sáng. Cúng dường như thế, là việc thế gian chưa từng có. Ở trong vườn kia, nơi nơi đều trồng hoa long-tự-tại, hoa chiêm-bác-ca, hoa ngưng-lỗ-ma, hoa câu-trá-ba, hoa vô-ưu. Hoa nở khắp nơi, trông rất đáng yêu. Ở trong rừng hoa có đình bằng san hô, cửa nẻo chạm khắc kỳ xảo. Đều dùng các loại châu báu trang hoàng nghiêm sức. Gió nhẹ thổi hoa, mùi hương thoảng bay rất xa. Có các Thiên nữ dạo chơi, dừng ở trong vườn. Những món trân kỳ thượng diệu lấy làm châu anh lạc, thú ngậm chân đeo, phát ra tiếng kêu leng keng. Trong rừng còn có các Dược xoa nữ, hình dung đoan nghiêm, tranh nhau cùng đuổi chạy xem, búi tóc còn sót lại hoa báu, thay nhau vui cười.

Còn các hồ ao thanh tịnh rộng lớn do các thứ báu hợp thành, nước hương tràn đầy. Trong hồ còn có hoa sen báu to lớn. Bạc trắng làm lá, hoàng kim làm thân. Các Thiên nữ thù diệu đứng ở bên trong đối sắc mặt làm vui, dâng các điệu ca múa vi diệu. Lại còn có vô số hoa sen màu vàng, hoa ưu-bát-la, hoa câu-một-na, hoa-ca-ha-la, chiếu sáng rực rỡ hương thơm tỏa ra, mùi hương hòa quyện xông ngát. Có các loài chim nước: Chim tử uyên ương, chim le le, chim nhạn, bay liệng, đậu làm tổ trong hoa, sửa sang lông cánh. Lại có các chú cá đùa giỡn, nhõn như bơi lội qua lại, chạm hoa, lật mình trên sóng làm kinh sợ những chú có bể, vọt nước. Bao quanh hồ đều lấy vàng, bạc, pha lê và các trân báu mà làm bức thêm. Trên bờ ao lại có rừng cây kiếp ba, cành dài đong đưa trên nước, lá dây kín, giao tàn rợp bóng, các loại hoa kỳ diệu, xen nhau nở rực. Vô số trăm ngàn nhân sĩ, dân chúng, giàu có, trang nghiêm, biểu diễn các thứ kỹ nhạc, tới lui thưởng ngoạn không có chướng ngại. Lúc ấy vị Thiên chủ kia, vì Phật Thế Tôn tạo lập Tinh xá tròn một tháng mới xong. Sửa sang bày biện những việc phải làm, không để có chỗ thiếu sót, vô số kho tàng, thủy đều đầy tràn. Trước tiên đi đến chỗ Phật thừa thế này: Đất này tốt lành, rộng rãi trang nghiêm, thanh tịnh, so với vườn Hoan hỷ bằng nhau không khác. Rất mong Như Lai đến đây an cư. Lúc ấy, Phật vì thương xót Thiên chủ kia, liền nhận lời. Lại dùng trăm ngàn

long tượng tối thắng dăng cúng Như Lai. Và lấy trăm ngàn thiên nữ thù diệp che lọng, cầm phất trần quạt gió mát để hầu hạ các vị đại đệ tử. Lại lấy trăm ngàn chúng Càn-thát-bà tấu âm nhạc thù diệp cúng dường.

Bấy giờ, trong thành Vương xá có một Trưởng giả, nhà rất giàu, tiền tài của báu vô lượng, sánh với vua trời Đa văn vẫn còn hơn. Nhưng Trưởng giả kia nhiễm sâu tà kiến, tín thọ pháp của ngoại đạo Ni Kiền Tử. Vị Trưởng giả thấy sự việc này rồi, ôm lòng nghi hoặc. Lúc ấy Tôn giả Đại Mục-kiền-liên biết thời cơ của Trưởng giả kia đã chín, liền đến giáo hóa dẫn dắt, vì ông mà thuyết giảng pháp yếu, tán thán công đức của Phật. Trưởng giả kia nghe pháp rồi, tâm sanh ngộ giải, thưa cùng Tôn giả: “Tôi nay phát tâm, quy y Như Lai, muốn đến thân cận, cung kính cúng dường”. Bèn cùng Tôn giả đồng đến chỗ Phật, đầu mặt lễ chân Phật, đứng qua một bên. Tôn giả bạch Phật: Vị đại Trưởng giả này, bỏ tà về chánh mới phát tín tâm, nay muốn cúng dường Phật và chúng Tăng. Duy nguyện Đại Bi nhận lời cầu thỉnh của kia. Phật biết việc này rồi, lặng yên chấp nhận. Lúc ấy Trưởng giả kia biết Phật đã thọ thỉnh, tâm vô cùng hoan hỷ, khúm núm trở về, liền lấy vô số các loại trân báu tơ lụa thượng diệu, nghiêm sức chỗ ở của mình, cửa ngõ, lầu gác, phòng xá đều làm cho sạch mới. Nấu nướng thức ăn vật uống, trăm món ngon khéo. Sửa sang xếp đặt xong xuôi liền sai sứ giả đến trước bạch với Thế Tôn: Giờ ăn sắp đến, chỉ mong Đại Bi thọ nhận sự cúng dường nhỏ mọn của con. Lúc ấy đức Thế Tôn từ Tăng phưởng đi ra, uy đức tự tại tướng hảo đoan nghiêm, thân phóng ánh sáng, như mặt trời to đổ ửng, cùng các đệ tử, các vị Đại A-la-hán, các căn tịch tịnh, tâm được tự tại, đi đứng trang nghiêm, tao nhã, đến nhà của vị Trưởng giả kia. Lại có trăm ngàn thiên tử, thiên nữ, tâm ý thư thái, lia các tán loạn, bột chiên đàn xoa thân, cung kính vây quanh. Dân chúng trong thành thấy việc này rồi, quái lạ chưa từng có, đi đến thưa chuyện với vị Trưởng giả. Lại có trăm ngàn thanh nam, tín nữ tâm sanh hoan hỷ, trong khoảnh khắc đều đánh lễ, mỗi người mang bột kiên hắc chiên đàn đốt để cúng dường. Hương được đốt quá trăm ngàn hộc. Lại tấu lên vô lượng âm nhạc vi diệu, du dương, âm thanh chấn động khắp mặt đất. Lúc ấy vị Trưởng giả kia, dùng phướn lọng thứ tự bày bố, khắp nơi màn che trướng phủ châu anh lạc trang nghiêm, đốt hương báu lớn, tự thân đi nghinh đón. Những thân tộc nội ngoại của Trưởng giả, mỗi người mang theo các thứ danh hoa, đầy hai bàn tay để rải cúng dường. Lúc này, Phật Thế Tôn đã đến nhà Trưởng giả kia rồi. Ở chính giữ nhà, vì Phật thiết tòa, tơ lụa thượng diệu, trải chồng hai lớp mềm mại. Đệm chiếu bằng

lụa năm màu, trái khắp mặt đất, cờ báu bày biện ngay hàng thẳng lối. Lưới châu bốn phía rủ xuống. Treo các cờ phang rực rỡ, màu sắc che lẫn. Trăm ngàn linh báu phô bày, nối liền bên trên. Gió nhẹ lay động, phát ra âm thanh du dương. Vòng hoa chơn châu. Màn báu rủ khắp. Hương hoa, hương đốt, bình tắm, nước sạch, thầy đều bày biện, chuẩn bị xong. Thỉnh Phật thăng tòa. Lại dùng lụa trắng thượng diệu, mới mẻ, cắt may y mặc, quỳ dâng cúng Phật. Sau đó vị đại A-la-hán thượng thủ và các Tỳ kheo tân học đi vào trong nhà thứ tự lần lượt ngồi, Kế, dùng những món thượng vị trong những thức ăn vật uống, cúng thí cho Phật và Tăng, thầy đều được đầy đủ. Ăn xong mọi người cất bát, rửa tay. Lúc ấy vị trưởng giả kia chấp tay chiêm ngưỡng dung nhan của đức Thế Tôn, rồi dùng kệ tán thán:

*Như Lai đầy đủ tướng thù thắng
Vẻ đẹp tùy hình trang nghiêm thân
Tóc dài, dày kín không rối loạn
Bóng mượt, xanh biếc như ong chúa
Như Lai trán rộng lại bằng phẳng
Cũng không khuyết giảm rất bền chắc
Lông trắng giữa mày thường xoắn phải
Như trăng thu tròn tỏa ánh vàng
Như Lai hai mắt rất thanh tịnh
Mi như trâu chúa không hề chớp
Dài rộng tốt đẹp thường chiếu sáng
Như hoa câu na thật đáng yêu
Như Lai đầy đủ bốn mươi răng
Sạch trắng bằng khí như ngọc kha
Tướng lưới rộng dài thật khó bàn
hồng tươi như hoa Bát-la-xa
Như Lai lại có mũi công đức
Cao vót, ngay thẳng lộ không hiển
Môi không vểnh, sứt, không trề xuống.
Tươi nhuận như màu quả Tần- bà
Như thế, Đại Tiên mặt tròn đầy
Đôi tai mềm mại cùng đối xứng
Ví như đóa sen màu nở trọn
Xa lìa cấu nhiễm nhìn không chán
Như Lai thân tướng như thỏi vàng
Kiên cố đầy chắc không gì sánh*

Sắc vai giống như hoa Chiêm-bạc
 Cũng không óm gầy lộ gân mạch
 Hai tay no tròn thật nhuần thấm
 Chỉ tay hiện rõ các hình tượng
 Đủ dấu bánh xe; trục, cãm, vành
 Cờ báu, bình báu và cả cá
 Ngực rộng như ngực loài sư tử
 Đức tướng hỷ toàn phân minh hết
 Lượng bụng phẳng đầy xứng thân hình
 Rún sâu, xoáy phải, trong tròn sạch
 Hai bắp chân như chân hươu chúa
 Đi không xoay lại thân đều chuyển
 Chân phải cất trước hiện dấu ấn
 Thông thả, vững vàng như Sư tử
 Như Lai xuất hiện ở thế gian
 Như mặt trời lên chiếu sáng khắp
 Thường tạo an lành cho chúng sanh
 Trời, A-tu-la đều tin lễ

Trưởng giả dùng kệ tán thán đức Phật rồi, tâm vô cùng hoan hỷ, tín
 lực kiên cố, ở trong Đại chúng, lại nói kệ:

Mâu ni bậc mười lực
 Phá diệt các lưới ma
 Là hãn phiến não cấu
 Các căn thường tịch tĩnh
 Tộc họ thù thắng nhất
 Là giòng họ Cam-giá
 Mạnh mẽ, thật tinh tấn
 Giác ngộ các lỗi lầm
 Thích Sư tử vô úy
 Đầy đủ các công đức
 Thành tựu pháp vi diệu
 Vì chúng sanh khai thị
 Trong biển khổ ba cõi
 Các hiểm nạn luân hồi
 Lấy Giới làm căn bản
 Cuối cùng thường siêu việt
 Do thọ trì tịnh giới
 Điều phục tự tâm mình

Khéo khuất phục ma oán
 Xứng thọ cúng dường tốt
 Đủ đại trí đại bi
 Không bỏ thệ nguyện xưa
 Thương xót các hữu tình
 Điều khiến lia ưu khổ
 Thầy Điều Ngự tối thắng
 Tam giới không ai sánh
 Khéo nhỏ các tên độc
 Dứt ràng buộc ba cõi
 Hiện hiện đại thần thông
 Thường bẻ các dị kiến
 Khai thị tám Thánh đạo
 Khiến tu các phạm hạnh
 Đây gọi thương chủ lớn
 Luôn tạo hội thí lớn
 Đây gọi bậc đại trí
 Vì làm mất thế gian
 Đây gọi đại trượng phu
 Thường chóng xa các ác
 Dứt thác dữ sanh tử
 Đến được bờ yên ổn
 Thế Tôn, đại đạo sư
 Họ lớn Kiều Đáp Ma
 Đủ thân tướng kim sắc
 Người thấy không biết chán
 Dẫn dắt các chúng sanh
 Nhập hiểu nơi chánh giáo
 Lià hẳn các bất thiện
 Tâm thanh tịnh không nơ
 Như mây ở trên trời
 Rớt vị pháp cam lồ
 Khiến hết thấy hữu tình
 Nhuận chủng tử thiện căn
 Như Lai, bậc đại Thánh
 Và các chúng Tỳ-kheo
 Trụ an ổn tối thượng
 Được đến nơi bờ kia.

